

Sygn. akt II Ka 597/22

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 13 września 2023 r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący:	Sędzia SO Dariusz Półtorak
Sędziowie:	SR (del.) Paweł Mądry (spr.) SO Karol Troć
Protokolant:	st. sekr. sąd. Beata Defut-Kołodziejak

przy udziale prokuratora Jakuba Pogorzelskiego

po rozpoznaniu w dniach 10 listopada 2022 r. i 13 września 2023 r.

sprawy **K. K.**

oskarżonego z art. 177 § 2 kk w zw. z art. 178 § 1 kk i art. 178a § 1 kk

na skutek apelacji, wniesionej przez obrońcę oskarżonego

od wyroku Sądu Rejonowego w Mińsku Mazowieckim

z dnia 9 czerwca 2022 r. sygn. akt II K 418/21

I. zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy;

II. zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa 2580,33 zł tytułem kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze.

UZASADNIENIE		
Formularz UK 2	Sygnatura akt	II Ka 597/22
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	1	
1. CZEŚĆ WSTĘPNA		

6.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji

wyrok Sądu Rejonowego w Mińsku Mazowieckim z dnia 09 czerwca 2022r.

w sprawie II K 418/21

6.2. Podmiot wnoszący apelację

oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego

oskarżyciel posiłkowy

oskarżyciel prywatny

obrońca

oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego

inny

6.3. Granice zaskarżenia**6.1.1. Kierunek i zakres zaskarżenia**

na korzyść

na niekorzyść

w całości

w części

#

co do winy

#

co do kary

#

co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia

6.1.2. Podniesione zarzuty		
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	

6.4. **Wnioski**

#	uchylenie	#	zmiana
---	-----------	---	--------

2. Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy

6.5. Ustalenie faktów

6.1.3. Fakty uznane za udowodnione				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.1.1	K. K.	<p>- oskarżony kierował motocyklem Y. w chwili czynu, zaś J. P. zajmowała miejsce pasażera na tym motocyklu</p> <p>- oskarżony respektując administracyjne ograniczenie prędkości do 50 km/h miał możliwość uniknięcia zderzenia z samochodem T. poprzez wykonanie manewru hamowania</p> <p>- oskarżony miał również możliwość uniknięcia zderzenia z samochodem T., gdyby poruszał się w pobliżu prawej krawędzi jezdni, nawet przy ustalonej prędkości motocykla</p>	opinia biegłych	435-448

dokumentacja medyczna	462-690 691-719 720-789			
6.1.4. Fakty uznane za nieudowodnione				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.2.1	-----	-----	-----	-----

6.6. Ocena dowodów

6.1.5. Dowody będące podstawą ustalenia faktów		
Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu
2.1.1.1	- opinia biegłych - dokumentacja medyczna	- opinia jest pełnowartościowym dowodem w sprawie, gdyż została sporządzona przez biegłych mających niezbędną wiedzę i doświadczenie zawodowe, zaś opinia jest jasna, jednoznaczna, wyczerpująco uzasadniona - wiarygodność kopii dokumentacji medycznej nie budzi wątpliwości

6.1.6. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)	
---	--

Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwiąże o powodach nieuwzględnienia dowodu
-----	-----	-----

3. STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków		
Lp.	Zarzut	
3.1.	<p>zarzut obrazy przepisów postępowania, która mogła mieć wpływ na jego treść, a to przepisów:</p> <p>a) art. 7 kpk poprzez przekroczenie granic swobodnej oceny dowodów polegające na naruszeniu zasad prawidłowego rozumowania i wskazań doświadczenia życiowego w toku oceny zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego, a to w toku oceny dowodu z opinii biegłego z zakresu medycyny wyrażającej się w przyjęciu przez Sąd meriti, że opinia ta jest rzeczowa, jasna i bezstronna w związku z czym może stanowić podstawę czynienia ustaleń w sprawie, podczas gdy biegły w toku formułowania twierdzeń i wniosków w swojej opinii dokonuje ustaleń zawierających błąd logiczny, przekracza swoje kompetencje oraz wykazuje się daleko posuniętą nieobiektywnością zmierzającą do udowodnienia winy oskarżonego, podczas gdy zadaniem biegłego jest obiektywne przeprowadzenie badań celem ustalenia szczegółów dotyczących przebiegu zdarzenia dla Sądu Rejonowego,</p> <p>b) art. 170 § 1 pkt 5 kpk w zw. z art. 196 § 3 kpk i art. 200 kpk</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>

polegająca na oddaleniu wniosku dowodowego obrony o dopuszczenie dowodu z opinii innego biegłego z zakresu medycyny, podczas gdy dopuszczenie tego dowodu było uzasadnione okolicznościami sprawy,

c) art. 7 kpk w zw. z art. 170 § 1 pkt 5 kpk w zw. z art. 366 § 1 kpk poprzez niesłuszne oddalenie wniosków dowodowych obrońcy wymienionych w pkt 7 postanowienia z dnia 13 stycznia 2022 r. oraz w pkt 1 postanowienia z dnia 3 marca 2022 r., które to dowody zmierzały do pełnego wykazania okoliczności sprawy, mających dla jej rozstrzygnięcia istotne znaczenie, co w konsekwencji doprowadziło do niepełnego zebrania materiału dowodowego, podczas gdy dowody te miały istotne znaczenie dla weryfikacji prawidłowości ustaleń faktycznych dokonanych przez Sąd, co tym samym ograniczyło prawo do obrony skazanego i jego inicjatywy dowodowej,

d) art. 7 kpk poprzez dokonanie dowolnej, a nie swobodnej oceny zeznań złożonych przez świadka J. P. w zakresie w jakim Sąd obdarzył te zeznania wiarygodnością co do stwierdzenia odnośnie osoby kierującej motocyklem, a które to zeznania są niekonsekwentne i niespójne, albowiem świadek konsekwentnie zeznawała, że nie pamięta okoliczności wypadku, a zatem także tego kto kierował motocyklem,

e) art. 413 kpk w zw. z art. 4 kpk poprzez pominięcie w opisie zarzucanego czynu okoliczności przyczynienia ze strony B. Z., jako kierującego pojazdem marki T., w wyniku czego określenie

	<p>zarzucanego oskarżonemu czynu należy uznać za niedokładne i nieoddające w sposób obiektywny wszystkich okoliczności zdarzenia,</p> <p><i>Ń</i> art. 5 § 2 kpk polegająca na jego niezastosowaniu i rozstrzygnięciu niedających się usunąć wątpliwości w postaci rozbieżności w zeznaniach świadków na niekorzyść oskarżonego,</p> <p>które to naruszenia doprowadziły do ustalenia przez Sąd I instancji, że K. K. naruszył zasady bezpieczeństwa w ruchu lądowym i tym samym wypełnił znamiona czynu z art. 177 § 2 kk w zw. z art. 178 § 1 kk i art. art. 178a § 1 kk</p>	
<p>Zwięzłe o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>		
<p>- obrońca kwestionując wartość dowodową opinii biegłego lekarza J. R. w treści zarzutu wskazał, że biegły przekroczył swe kompetencje i wykazał się nieobiektywizmem. W uzasadnieniu apelacji uznał jednak, że biegły posiada niezbędną wiedzę specjalistyczną z zakresu chirurgii i nie wykazał żadnych mankamentów wniosków opinii dotyczących obrażeń ciała doznanych przez uczestników tego wypadku. Także Sąd Okręgowy uznaje, że opinia biegłego w tym zakresie jest wiarygodna, zatem podzielił w tym zakresie ocenę dowodu przeprowadzoną przez Sąd I instancji. Natomiast Sąd Okręgowy uwzględnił argumentację obrońcy co do wartości dowodowej wniosków opinii biegłego zmierzających do ustalenia osoby kierowcy motocykla Y.. W tym zakresie opinia została wydana jedynie przez biegłego lekarza i słusznie podniósł obrońca,</p>		

że wnioski biegłego lekarza winny zostać zweryfikowane przez biegłego z zakresu rekonstrukcji wypadków drogowych. Z tego powodu Sąd Okręgowy, odmiennie jak Sąd I instancji, uwzględnił zarzuty obrońcy czynione wobec opinii biegłego lekarza i dopuścił z urzędu dowód z kompleksowej opinii biegłego lekarza sądowego i biegłego z zakresu rekonstrukcji wypadków drogowych. Wnioski wywołanej opinii są jednoznaczne i zgodne z wnioskami biegłego lekarza J. R., zatem następczo należy uznać, że ocena wartości dowodowej opinii biegłego lekarza dokonana przez Sąd Rejonowy finalnie okazała się w całości trafna.

- obrońca zarzucił także niesłuszne oddalenie złożonych przez niego wniosków dowodowych. Mianowicie Sąd Rejonowy postanowieniem z dnia 13 stycznia 2022r. oddalił wnioski obrońcy o uzyskanie materiału z monitoringu z dnia zdarzenia oraz o ustalenie danych osobowych ratowników medycznych udzielających pomocy osobom uczestniczącym w wypadku. Sąd Rejonowy oddalając pierwszy z wniosków wskazał, że z uwagi na upływ czasu nie jest możliwe uzyskanie nagrań z monitoringu z dnia zdarzenia, zaś osoby udzielające pomocy medycznej nie będą w stanie podać szczegółów po tak długim upływie czasu, zaś ich zeznania nie będą dotyczyły samego przebiegu wypadku. Nadto obrońca zakwestionował oddalenie przez Sąd Rejonowy postanowieniem z dnia 3 marca 2022r. wniosku o przesłuchanie funkcjonariuszy policji na okoliczność ustalenia sytuacji na miejscu zdarzenia. W tym zakresie Sąd I instancji argumentował, że stan powypadkowy został ujęty w

dokumentacji procesowej, zaś funkcjonariusze po tak długim upływie czasu nie przekażą żadnych dodatkowych informacji. Kwestionując stanowisko Sądu Rejonowego, obrońca w swej apelacji wskazał, że Sąd I instancji bez refleksji i weryfikacji stwierdził, że nagrania nie zostały zachowane, bez podjęcia działań zmierzających do weryfikacji tych założeń. Odnośnie oddalenia wniosku o przesłuchanie ratowników medycznych obrońca stwierdził, że nie można wykluczyć, iż świadkowie na rozprawie przypomną sobie szczegóły zdarzenia, zaś na podstawie tych zeznań możliwe będzie odtworzenie miejsca znalezienia oskarżonego i J. P., co będzie stanowiło materiał dowodowy dla dalszych ustaleń biegłych dotyczących ustalenia osoby kierowcy motocykla. Natomiast obrońca zaniechał przedstawienia uzasadnienia zarzutu dotyczącego bezpodstawnego, jego zdaniem, oddalenia wniosku o przesłuchanie funkcjonariuszy policji. W ocenie Sądu Okręgowego, argumentacja przedstawiona przez obrońcę ma charakter czysto polemiczny i zawiera hipotetyczne założenia, pozbawione jakichkolwiek odwołań chociażby do doświadczenia zawodowego. Sąd Okręgowy podziela stanowisko Sądu I instancji, iż nagrania z monitoringu, o ile jakkolwiek system monitoringu obejmował drogę, na której doszło do wypadku, nie są archiwizowane, zatem zbędne było czynienie ustaleń w tym kierunku. Położenie powypadkowe oskarżonego i J. P. zostało natomiast w sprawie ustalone na podstawie zeznań naocznego świadka, zatem zbędne było czynienie w tym zakresie ustaleń na podstawie świadków,

którzy przybyli na miejsce zdarzenia po upływie wielu minut od wypadku.

- wbrew twierdzeniom obrońcy, zdaniem Sądu Okręgowego, ocena wiarygodności zeznań J. P. została dokonana zgodnie z dyrektywami art. 7 kpk. Sąd Rejonowy wskazał na sprzeczne wewnętrznie fragmenty zeznań tego świadka i wyczerpująco uzasadnił w jakim zakresie i z jakich powodów dał wiarę zeznaniom tego świadka.

- nie jest zasadny także zarzut obrońcy dotyczący obrazy przepisu art. 413 kpk w zw. z art. 4 kpk poprzez pominięcie w opisie czynu przypisanego oskarżonemu okoliczności przyczynienia się kierowcy samochodu T. do zaistnienia zdarzenia. Przede wszystkim obrońca nie podniósł zarzutu błędu w ustaleniach faktycznych poczynionych przez Sąd Rejonowy zmierzający do przyjęcia w sprawie okoliczności przyczynienia się B. Z. (2) do powstania wypadku. Z treści uzasadnienia zaskarżonego wyroku nie wynika, aby tego rodzaju ustalenie zostało przyjęte, zatem brak jest podstaw do przyjęcia tej okoliczności w opisie czynu przypisanego oskarżonemu. Natomiast odnosząc się wprost do tej kwestii należy przywołać wnioski opinii biegłego T. S.. Biegły uznał, że „bezpośrednią przyczyną zaistnienia wypadku było przekroczenie prędkości przez kierującego motocyklem o około 25,4 km/h od dopuszczalnej w miejscu zdarzenia” (k. 118). Podobnie uznał drugi biegły T. D., który stwierdził: „kierujący motocyklem (...) respektując obowiązujące go ograniczenie prędkości miałby możliwość uniknięcia zderzenia z samochodem

T. wjeżdżającym na jego tor ruchu” (k. 444). Wobec tych wniosków opinii nie ulega zatem wątpliwości, że jedną przyczyną zaistnienia przedmiotowego wypadku było kierowanie przez oskarżonego motocyklem z nadmierną prędkością oraz nienależyte obserwowanie drogi. Samochód T. włączył się do ruchu na prostym odcinku drogi, zatem dojechał do krawędzi jezdni i wówczas kierowca samochodu podjął decyzję o włączeniu się do ruchu na drodze, którą poruszał się oskarżony. Mimo tego oskarżony kontynuował jazdę blisko osi jezdni z nadmierną prędkością i w stanie nietrzeźwości, a zatem w stanie upośledzającym stan psychomotoryczny organizmu.

- bezzasadny jest także zarzut obrazy przepisu art. 5 § 2 kpk, gdyż w sprawie nie ujawniły się żadne niedające się usunąć wątpliwości, które miałyby zostać rozstrzygnięte na niekorzyść oskarżonego. Główny fakt, to jest kierowanie przez oskarżonego motocyklem został udowodniony w toku postępowania poprzez przeprowadzenie opinii biegłych (w tym zakresie opinia biegłego lekarza J. R. okazała się zgodna z kompleksową opinią biegłych) oraz zeznań J. P., która wprawdzie nie pamiętała przebiegu zdarzenia, lecz zaprzeczyła, aby kiedykolwiek wcześniej kierowała tym motocyklem oraz posiadała uprawnienia czy chociażby umiejętność kierowania pojazdami tego rodzaju.

Wniosek

wniosek

zasadny

częściowo zasadny

<p>- o zmianę zaskarżonego wyroku na korzyść K. K. i uniewinnienie go od zarzucanego mu czynu, ewentualnie</p> <p>- o uchYLENIE zaskarżonego wyroku</p>	<p># niezasadny</p>	
<p>Zwiążle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>		
<p>bezzasadność zarzutów skutkowała brakiem podstaw do uwzględnienia wniosków apelacji</p>		
<p>3.2.</p>	<p>zarzut ewentualny - w przypadku nieuwzględnienia powyższych - rażącej niewspółmierności kary i środków karnych wyrażającej się w orzeczeniu w stosunku do oskarżonego kary łącznej pozbawienia wolności w wymiarze 2 lat i 6 miesięcy, a nadto dożywotniego zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych oraz nawiązki i świadczenia pieniężnego, przy wymiarze których Sąd Rejonowy bezpodstawnie zaliczył stan nietrzeźwości oskarżonego, stanowiący element znamion czynu do okoliczności obciążających oraz nie nadał właściwego znaczenia występującym w sprawie okolicznościom łagodzącym, w tym przede wszystkim okoliczności przyczynienia zarówno B. Z. (2) oraz J. P. do zdarzenia, jak również warunków osobistych oskarżonego i jego złego stanu zdrowia; powyższe w konsekwencji doprowadziło do orzeczenia wobec oskarżonego rażąco niewspółmiernej kary, która nie spełnia dyrektyw wymiaru kary określonych w art. 53 kk, a których prawidłowe zastosowanie powinno skutkować orzeczeniem znacznie łagodniejszej kary</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>

<p>Związłe o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>	
<p>- zdaniem obrońcy, okoliczność kierowania w stanie nietrzeźwości nie może być uznawana za okoliczność obciążającą w zakresie wymiaru kary za popełnienie czynu z pkt I aktu oskarżenia. Nadto, zdaniem obrońcy, Sąd Rejonowy dokonując wymiaru kary za ten czyn zaniechał prawidłowego ustalenia celów wychowawczych i zapobiegawczych wobec oskarżonego, a jedynie skupił się na skutkach tego czynu. Sąd Okręgowy nie podziela tych zarzutów, gdyż okolicznością obciążającą jest stopień upojenia alkoholowego i w przedmiotowej sprawie kierowanie pojazdem przy stężeniu 0,93 promila alkoholu w wydychanym powietrzu stanowi istotną okoliczność wpływającą na zaostrzenie wymiaru kary pozbawienia wolności wymierzonej oskarżonemu. Nadto wymierzona kara spełniać będzie cele w zakresie prewencji ogólnej i indywidualnej, zwłaszcza że oskarżony był w chwili czynu siedmiokrotnie karany, w tym za umyślne przestępstwa przeciwko życiu i zdrowiu. W przypadku takich sprawców kara powinna uwzględniać fakt, że wcześniej wymierzone, łagodniejsze kary, nie skutkowały powstrzymaniem oskarżonego przed popełnieniem kolejnych przestępstw.</p> <p>- niezasadny jest także zarzut obrońcy, iż Sąd Rejonowy dokonując wymiaru kary nie „nadał właściwego znaczenia okoliczności przyczynienia się do wypadku zarówno ze strony B. Z., jak i J. P.”. Kwestia ewentualnego przyczynienia się B. Z. (2) została</p>	

<p>omówiona wyżej, zatem zbędne jest ponowne przytoczenie tych okoliczności. Natomiast argument, że J. P. przyczyniła się do wypadku, gdyż niewłaściwie założyła kask ochronny, który spadł jej z głowy w czasie zdarzenia, nie stanowi dostatecznego uzasadnienia do złagodzenia kary wymierzonej oskarżonemu za czyn z pkt I aktu oskarżenia.</p>		
<p>Wniosek</p>		
<p>brak wniosku apelacji</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>	
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>		
<p>brak podstaw do złagodzenia wyroku wobec oskarżonego</p>		
<p>3.3.</p>	<p>zarzut błędu w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę rozstrzygnięcia, polegającego na przyjęciu, że oskarżony nieposiadający istotnych składników majątku, pozbawiony możliwości zarobkowania wobec stanu zdrowia, nie osiągający istotnych dochodów jest w stanie uiścić koszty sądowe, podczas gdy ze względu na sytuację majątkową oskarżonego, ich uiszczenie byłoby dla niego zbyt uciążliwe</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>
<p>Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>		
<p>obrońca podnosząc ten zarzut nie uzasadnił go w treści</p>		

<p>apelacji ograniczając się jedynie do stwierdzenia, że obciążenie oskarżonego kosztami postępowania jest rażąco surowe. Tymczasem zwolnienie oskarżonego od zapłaty kosztów sądowych winno mieć charakter wyjątkowy, w sytuacji gdy zostanie wykazane, że uiszczenie tych należności przez sprawcę byłoby dla niego zbyt uciążliwe. Tymczasem obrońca nie podjął nawet próby wykazania, że w sprawie zachodzą przesłanki z art. 624 § 1 kpk.</p>		
<p>Wniosek</p>		
<p>brak wniosku</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>	
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>		
<p>brak okoliczności uzasadniających chociażby częściowe zwolnienie oskarżonego z zapłaty kosztów sądowych za postępowanie przygotowawcze i przed Sądem Rejonowym</p>		

<p>4. OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU</p>	
<p>4.1.</p>	<p>brak</p>
<p>Zwięźle o powodach uwzględnienia okoliczności</p>	
<p>-----</p>	<p>-----</p>

5. ROZSTRZYGNIĘCIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO	
6.7. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji	
5.1.1	Przedmiot utrzymania w mocy
cały zaskarżony wyrok	
Zwiążle o powodach utrzymania w mocy	
bezzasadność zarzutów apelacji i brak okoliczności uwzględnianych z urzędu uzasadniających zmianę wyroku lub jego uchylenie	
6.8. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji	
5.2.1	Przedmiot i zakres zmiany
-----	-----
Zwiążle o powodach zmiany	
-----	-----

6.9. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji	
6.1.7. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylenia	
5.3.1.1.1.	----- # art. 439 k.p.k. -----
Zwiążle o powodach uchylenia	
-----	-----

5.3.1.2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylenia		
-----	-----	
5.3.1.3.1.	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylenia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia		
-----	-----	
5.3.1.4.1.	-----	# art. 454 § 1 k.p.k.---
Zwięźle o powodach uchylenia		
-----	-----	
6.1.8. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania		
-----	-----	
6.10. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
-----	-----	-----
6. Koszty Procesu		

Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności
--------------------------------	-------------------------

II	<p>apelacja obrońcy okazała się w całości bezzasadna, zatem z mocy art. 636 § 1 kpk oskarżony ponosi koszty sądowe za postępowanie odwoławcze w całości. Na zasądzone koszty składa się opłata w kwocie 300 zł (art. 2 ust. 1 pkt 4 w zw. z art. 8 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych) oraz wydatki powstałe w toku postępowania odwoławczego, w tym przede wszystkim koszt sporządzenia opinii przez biegłych. Oskarżony jako osoba młoda, bez stwierdzonej trwałej niezdolności do wykonywania pracy zarobkowej, będzie w stanie uiścić koszty sądowe w całości nawet mimo perspektywy odbycia kary pozbawienia wolności. Wymierzona kara nie jest karą długoterminową, zatem oskarżony będzie miał dość czasu, aby zapłacić te koszty w całości.</p>
----	---

7. PODPIS

1.3. Granice zaskarżenia			
Kolejny numer załącznika	1		
Podmiot wnoszący apelację	obrońca		
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	cały wyrok		
1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		

#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia	
1.3.2. Podniesione zarzuty		
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego	

	zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	
1.4. Wnioski		
#	uchylenie	# zmiana